

Hlavnými cieľmi tejto 11-dňovej zahraničnej cesty charakteru VhT boli (v súlade so Štatútom ZhC) vrcholy zaradené do plnenia podmienok odznaku AVEK (Atraktívne Vrcholy Európskych Krajín) ležiace v pohoriach Durmitor a Prokletije ako aj prieskum pohoria Skanderbegove hory a výstup na najvyššie vrcholy ČIH, ALB, MAC, KOS. Cesta bola organizovaná v 2 termínoch. Cestu pripravil D. Kucharik a aj 1. turnus viedol. Cesta sa uskutočnila veľkým autobusom KAROSA s 2 vodičmi a následne druhý turnus 26-miestnym midibusom ISUZU s 1 vodičom. I. turnus 24.7. - 4.8.2013 Hlavnými cieľmi boli niektoré vrchy AVEK plus niektoré doplnkové vrcholy. Z Trenčína sme sa po nočnom tranzite cez Maďarsko a Srbsko poobede dostali do Čiernej Hory. Po krátkej prehliadke kaňonu rieky Tara sme podvečer prišli do podhorského mestečka Žabljak, ktoré je bránou do krásneho národného parku Durmitor. Noc sme strávili „roztrúsení“ pri lanovke. Ráno sme po vyvezení autobusom do sedla Prevoj 1908 m začali túru na vrch Bobotov Kuk 2522 m. Úspešný výstup absolvovali všetci bez problémov. Zostup nám spríjemnili snehové polia. Poobede sme sa presunuli do pohoria Prokletije, do doliny Grbaja. Prijemný bivač na dve noci sme vybavili priamo na trávniku pred chatou v doline. Ráno sme podľa harmonogramu vytvorili dve skupiny, pričom cieľmi boli vrchy Karanfilii 2490 m pre jednu a Volušnica 1879 m pre druhú skupinu. Túra na Volušnicu sa dala natiahnuť na ďalší vrch s názvom Talijanka 2056 m. Ďalší deň nás čakal presun autobusom cez pekný kaňon rieky Morača, okolo hlavného mesta Podgorica až do albánskej horskej dedinky Boga. Tu sme zaparkovali náš autobus a šóferov nechali odpočívať 2 dni. Vybavíme si odvoz a na dvoch nákladných autách nás domáci odvádzajú do takmer 30 km vzdalenej dedinky Theth. Spočiatku sa nám jazda na otvorenej korbe starého Dafu pozdáva a máme z toho všetci zážitok. Avšak po takmer štyroch hodinách trmácania sa po horskej ceste má toho už každý dosť a sme radi, že sme prišli žívi a zdraví. Ubytovanie tu ponúkajú malé deti, ktoré vedia anglicky a už nás lákajú k svojim rodičom do súkromia alebo len tak do záhrady. Večer je pomerne teplo a tak niektorí z nás bivakujú, niekto stavia stany. Ráno ideme pozrieť do sedla Pejes, odkiaľ sa malo pokračovať na vrch Maja Jezerce. Cez deň je veľmi teplo a „dotiahnuť“ výstup až na vrchol sa nikomu nepodarilo. Toto pohorie je rozľahlé a je tu čo objavovať. Nasledujúci deň sa opäť trmácajúci presunieme k nášmu autobusu do Boge a pokračujeme do mesta Krúje. Po zistení, že náš veľký bus neprejde do horského sedla Cudhi Kampt a hľadani vhodného miesta na noc, nakoniec zostaneme v kempu pri Krúje. Ďalší deň po krátkej prehliadke hlavného mesta Albánska Tirany a kúpaní sa v Jadranskom mori pri meste Dürres sa presunieme až pred albánsko-macedónske hranice. Podvečer si z vyhladky pred hraničným priechodom pozrieme jazero Ohrid a do polnoci sa ešte presunieme do horskej doliny. O polnoci konečne zaparkujeme bus a po polhodine nočného šliapania rozložíme stany pri budove pohraničiarov - Strežimir. Ráno pokračujeme podľa programu na najvyšší vrch Albánska a Macedónska na 2763 m vysoký Veľký Koráb. Ďalší deň ráno pokračujeme a po krátkej prehliadke hlavného mesta Skopje vstúpime na územie Kosova. Podvečer prichádzame do doliny pod Deravicu, avšak ďalší postup autobusu znemožnila nezjazdna cesta vystavbou vodovodu. Od výstupu na Derovicu upustíme a neskoro večer sa presunieme do čiernohorského mestečka Rožaje a zakempujeme v blízkom súkromnom kempu na záhrade. Nasledujúci deň sa s majiteľom kempu prejdeme po okolí a pozrieme si centrum

mestečka. Podvečer odchádzame a po nočnom presune prichádzame v nedeľu na obed do Trenčína.

Ďakujem obojmu vodičovi SAD TN za ich trpezlivosť a odvahu brázditi balkánske cesty, kde to miestami bolo len tak-tak. K priaznivému priebehu akcie prispelo aj dobré počasie a dobrá partia vysokohorských turistov z celého Slovenska. Celkovo sme najazdili 3349 km. Počet účastníkov bol 39 vrátane vedúceho cesty.

Účastníci: Adamko I., Ballo I., Ballo M., Beňadik T., Bodenloszová J., Čiap M., Čiap T., Čuchor V., Demovič B., Demko Š., Fábryová M., Gabaj J., Gabaj J., Gajdošová L., Ivan P., Ivanič M., Kalma J., Kiššová B., Kleskeň M., Kleskeň T., Kubica B., Kuchariková D., Kulišková Z., Ladňáková J., Patsch J., Revalo J., Slobodová E., Srdoš P., Stollmann A., Stráňanek L., Surmanová B., Šulková M., Uškovič R., Valach I., Verséghyová A., Vozár F., Vozár J., Žucha J., Kucharik D. (VC). II. turnus 7.8. – 18.8.2013 Po tradičnom nástupe účastníkov v TN absolvujeme nočný presun do Srbska. Prestávka v pohorí Fruška gora pripomínajúcom Malé Karpaty nám oddych neposkytla. Vyše 20-kilometrová „prechádzka“ na 539m vysoký Črveni čot v 40-stupňovej horúčave dá zabrať. Ďalší nočný presun končíme krátkym bivačom v sedle Prevoj. Výstup na najvyšší vrchol pohoria Durmitor - 2523m vysoký Bobotov Kuk zakončíme v stredisku Žabljak. Po presune do čiernohorskej časti Prokletije nocujeme v doline Grbaja. Na výstupy si vyberáme vrcholy Volušnica, hrebeň Karanfilov a malá skupina najvyšší vrchol ČIH Zla Kolata /2534m/. Ďalší program nás privádza do albánskej časti Prokletije. V dedinke Boge si prenajímame odvoz starým Dafom a cez vyše 1700m vysoké sedlo sa po 3 hodinách dostávame do osady Okoli. Po nabrať výdatných zásob vody mierime na noc do sedla Pejes. Orientačne náročným výstupom cez mnoho krasových polí sa dostávame na TOP vrchol pohoria Prokletije, 2694m vysoký Maja Jezerce. Po rýchlom zostupe trávime nocľah nad osadou Okoli. Opäť cesta staručkým Dafom a už mierime na juh Albánska. K vŕli časovej strate vynechávame Skanderbegove hory a aj jazero Ohrid a po krátkom kúpaní v Jadrane pri Dürresi a prehliadke Tirany končíme prejazd v MAC pod vrcholom Veliki Korab. Výstup na tento najvyšší vrchol cesty absolvujeme v plnom počte. Nasledovná prehliadka Skopje nás uchváti honosnými historickými pamiatkami. Presun do obávaného Kosova zakončujeme v doline Kožnar pri miestnom hoteli. Vyše 12-hodinovú túru na TOP vrchol Kosova 2656m vysokú Deravicu v pohorí Prokletije aj napriek výstrahám o možných mínových poliach absolvujeme úspešne. Malým spestrením je pohostenie na miestnom salaši aj s nečakanými tráviacimi následkami. Presun domov aj s nocľahom v Srbsku a „skratkou“ cez melónové pole ubieha bez problémov a tak úspešne končíme cestu v Trenčíne podľa plánu.

Pri koncepcii ZhC boli využité poznatky a skúsenosti z predchádzajúcich ciest pripravených M. Petrincom vykonaných v minulosti

Harmonogram trasy cesty a program bol oboch ciest v podstate totožný, splniť hlavné ciele sa však viac podarilo druhému turnusu. Účastníkmi cesty (11 dní, 3360km, 172,11 EUR za osobu, VC M. Sventek): *Bachleda, Bachledová, Belhadj, Červená, Dubovec, Dúbrava, Horňák, Chlapečka, Chlapečková, Chmúrna, Imrišková, Kocvelda, Kormaňáková, Kudjová, Matejiček J., Matejiček P., Matejičková A., Matejičková V., Mazalová, Moravčík, Murček, Reiser, Ronec, Sventek, Toman, Veselá (26 úč.) a vodič Krištof M.* ■-msv